

Marko: Ali slišiš?

Minka (plašno): Slišim, Marko. Kaj zopet pomeni to?

Marko: Skovir naznanja škratovo smrt, edini prijatelj ga objokuje, a nasprotniki in sovražniki se vesele njegovega konca.

Minka: Mene navdaja groza. Pojdiva domov!

Marko: Da, pojdiva! Vse se je dobro izšlo za naju. Zdaj še treba, da srečno prideva domov, in konec bo dober. A luči nimava . . .

Minka: Pa imam jaz zopet svoj čudodelni prstan . . .

Marko: Res! V sili sva. Poizkusi njegovo moč!

Minka (si natakne prstan na prst in ga trikrat zasuče na desno. V tem hipu razsvetli oder mavrična svetloba.)

Angela (oblečena kakor v prvem dejanju, a sedaj praznih rok, stopita pred Minko in se ji priklonita z vprašanjem): Kaj hoče naša zapovednica?

Minka: Da sva prav hitro brez hoje doma!

Angela (se obrneta napol proti ozadju in pokažeta tja): Tukaj je tvoj dom! (V ozadju res že stoji kočica ribiča Simona.)

Simon (zopet zdrav, stoji s prižgano svetilnico v roki na pragu svoje kočice in veselo maha s klobukom v pozdrav Minki in Marku).

Zagrinjalo pade.

* * *

Pripomba: V igri označene strani odra je smatrati za strani, ki se nanašajo na gledalce. Za uprizoritev se naredita mačka in podgana iz črnega sukna ali kake druge primerne tvarine ter se ju priveže na motvoza, za katere ju Riko potegne iz sobe skozi okno. Simonova kočica v zadnjem prizoru se naslika na platno in se to hitro potegne od strani preko ozadja. Prva pesem se poje približno po napevu pesmi: „Sem slovenska deklica . . .“, zadnja po napevu „Ciganske sirote“. Napevi drugih pesmi se dobe pri pisatelju po posredovanju uredništva.

Vesra.

*Vesna priplula je
v flajji zeleni,
evetja nasufa je
v svet zapuščeni.*

*Mlado življenje vzknilo je spet,
ko čez poljano razlilo je v svet
solnee svoj božanstveni žar,
vse oživljajoči nebeški ta dar.*

Minka Severjeva.

CVETOČ JABOLČNI GRMIČ,
STAR 10 LET